

Marcus Sedgwick

Dread Desert

ELF GIRL and RAVEN BOY

Deșertul Groazei

BĂIATUL-CORB și FATA-SPIRIDUȘ

Ediție bilingvă

Ilustrații de Pete Williamson

Traducere din limba engleză
de Iulian Bocai

One

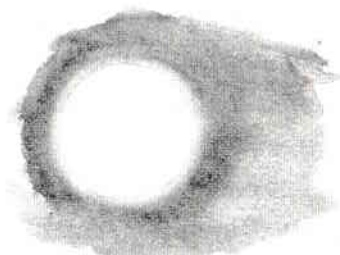
Raven Boy had never left his forest home before he set out on these adventures with Elf Girl and he still can't get over how big the world is.

For about half a morning, things went really well for Elf Girl and Raven Boy.

They were feeling pretty good about themselves. After all, they had escaped the terrible trolls in Fright Forest, matched the magic of the wicked wizard in Monster Mountains and they'd just seen off the perilous pirates of Scream Sea.

They were in the pretty seaside town of Waterspout and, what's more, they had money to spend on some breakfast,

Unu

Băiatul-Corb nu și-a părăsit niciodată casa din pădure înainte să pornească în aceste aventuri cu Fata-Spiriduș și încă e uluit de cât de mare e lumea.

O jumătate de dimineață, lucrurile au mers chiar foarte bine pentru Băiatul-Corb și Fata-Spiriduș.

Erau chiar mândri de ei. La urma urmei, scăpaseră de trolii teribili din Pădurea Spaimelor, îl întrecuseră în magie pe maleficul vrăjitor din Munții Monștrilor și tocmai se descotorosiseră de pirații periculoși din Marea Urletelor.

Se aflau acum în frumosul oraș de coastă Taifun și aveau la ei și bani de cheltuială, cu care să-și plătească micul dejun,

something they did as soon as they'd checked that the pirates had really gone. They'd last seen them running for their lives with those very trolls from Fright Forest hard on their heels.

'That should give us time at least for second breakfast,' said Raven Boy.

'Second breakfast?' asked Elf Girl. Rat popped out of Raven Boy's pocket, all ears. He jumped up onto Raven Boy's feathery head.

'Yes,' said Raven Boy. 'Second breakfast. You have heard of second breakfast, haven't you?'

'No,' said Elf Girl.

Raven Boy looked shocked.

'Well,' he said, in a hushed voice, 'it's about time you learned.'

He grabbed Elf Girl by the hand and, with Rat squeaking happily, they marched into Waterspout looking for something good to eat.

About an hour later, as they polished off another huge plate of pancakes, Raven Boy sat back contentedly.

Elf Girl stared at him.

'I never thought anyone could eat so much,' she said, shaking her head in wonder. 'So that's second breakfast.'

lucru pe care l-au și făcut, de îndată ce s-au asigurat că pirații chiar pleaseră. Ultima oară îi văzuseră fugind să-și salveze pielea, cu trolii din Pădurea Spaimelor pe urmele lor.

— Asta ar trebui să ne lase timp măcar pentru un al doilea mic dejun, a spus Băiatul-Corb.

— Al doilea? a întrebat Fata-Spiriduș.

Șobolan s-a ițit din buzunarul Băiatului-Corb, cu urechile ciulite, și a sărit pe capul plin de pene al prietenului său.

— Da, a zis Băiatul-Corb. Al doilea. Ai auzit de-al doilea mic dejun, sper.

— Nu, a spus Fata-Spiriduș.

Băiatul-Corb părea uluit.

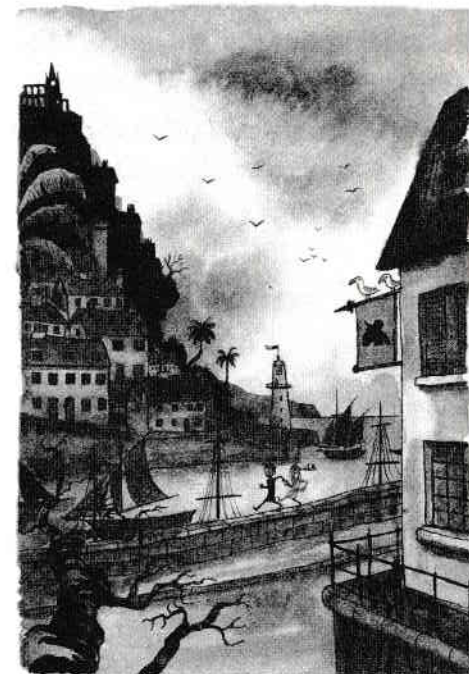
— Ei bine, a spus el în șoaptă, e timpul să afli.

A luat-o de mână și, pe când Șobolan chițăia bucuros, au pornit prin Taifun, căutând ceva bun de mâncare.

O oră mai târziu, după ce-au lins și a doua farfurie de clătite, Băiatul-Corb s-a sprijinit de spătarul scaunului, mulțumit.

Fata-Spiriduș s-a uitat la el.

— Nu credeam că poate cineva să mănânce atâta, a zis ea, dând uluită din cap. Deci asta e al doilea mic dejun.

'Oh no,' said Raven Boy. 'That's the end of first breakfast. Now we wait a bit and then we have second breakfast.'

'What?' cried Elf Girl. 'More food? How long do we wait, anyway?'

'Oh, about five minutes usually does it,' said Raven Boy. 'But you can get peckish waiting,' he added.

'How on earth are you so skinny, Ravenous Boy?' asked Elf Girl. 'You should be the size of a troll.'

'I worry about things,' explained Raven Boy. 'That uses up a lot of energy. Anyway, you must have eaten fifteen pancakes yourself!'

Elf Girl's face flushed.

'After being lost at sea twice, stranded on a desert island and captured by pirates, also twice, and not getting one sensible meal to eat in all that time, I think I'm allowed a little snack.'

'Fair enough,' said Raven Boy. 'Ah! Here's the waitress.'

A girl almost as skinny as Raven Boy came over, and he ordered a plate of toast and jam, fifteen plums and a pint of milk.

Elf Girl's eyes widened slightly as she watched Raven Boy scoff the lot.

'Aren't you hungry?' he mumbled through a mouth of toast.

Elf Girl groaned.

'Listen, Raven Boy, enough food! It's time we got on with our mission.'

Raven Boy nodded, but crammed a plum in his mouth after the toast.

'Mapsowutely,' he said, squirting plum juice.

— A, nu. Țsta e sfârșitul primului. Acum așteptăm puțin și după aceea îl luăm pe al doilea.

— Cum? s-a mirat Fata-Spiriduș. Iarăși mâncare? Și cât așteptăm?

— Cinci minute sunt de-ajuns de obicei. Dar se întâmplă să ți se facă foame așteptând.

— Cum de ești atât de slab, Băiatule-Mâncăcios? Ar trebui să fii cât un trol.

— Îmi fac multe griji, a explicat Băiatul-Corb. Grijiile consumă multă energie. Oricum, cred că și tu ai mâncat vreo cinșpe clătite!

Fata-Spiriduș s-a făcut roșie la față.

— După ce ne-am rătăcit de două ori pe mare, am naufragiat pe o insulă pustie și am fost prinși de pirați tot de două ori, fără să fi luat nicio masă decentă în tot timpul ăsta, cred că am voie să mă bucur de o mică gustare.

— Corect, a spus Băiatul-Corb. A, uite și chelnerița!

O fată aproape la fel de slăbănoagă ca Băiatul-Corb a venit la masă și el a cerut o farfurie cu pâine prăjită și gem, cincisprezece prune și o halbă de lapte.

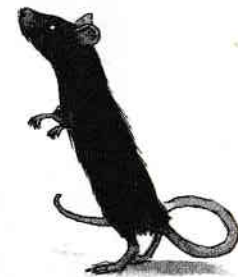
Fata-Spiriduș a făcut ochii mari când l-a văzut cum le înfulecă pe toate.

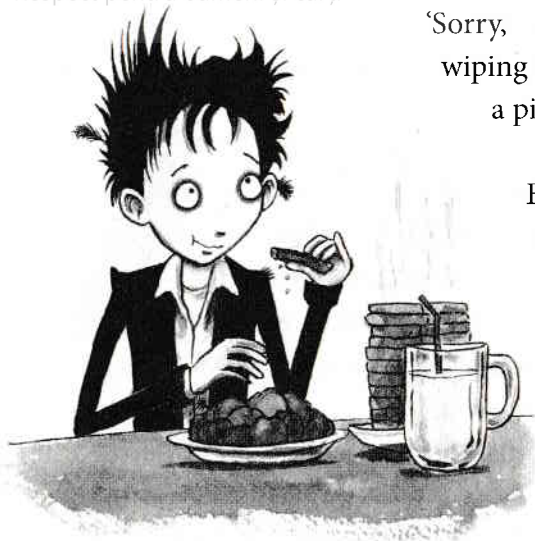
— Nu ți-e foame? a mormăit el cu gura plină de pâine prăjită. Fata-Spiriduș a mormăit exasperată.

— Ascultă, Băiatule-Corb, gata cu mâncarea! E timpul să ne întoarcem la misiunea noastră.

Băiatul-Corb a încuviințat din cap, dar a mai băgat și o prună în gură după pâinea prăjită.

— Mabslolut, a spus el, stropind în jur cu zeamă de prune.

There was a little squeak.

‘Sorry, Rat,’ Raven Boy said, wiping his small friend dry with a piece of toast.

Rat squeaked again, and Elf Girl stood up, looking huffy.

‘Raven Boy, I’ve had enough. Breakfast, that is. I’m going to ask around and find out where the Dread Desert is, and then maybe we can get on with our important

business. Saving the world? Remember?’

At the words Dread Desert Raven Boy suddenly seemed to lose his appetite.

He burped and stood up.

‘Anyway,’ he said, looking rather sulky, ‘that’s second breakfast.’

‘I’m glad you told me about it,’ said Elf Girl, ‘but we really ought to get along.’

‘You’re right,’ said Raven Boy.

‘Usually am,’ said Elf Girl.

Rat squeaked. It sounded like a little laugh.

‘What did that mean?’ asked Elf Girl suspiciously.

‘Oh,’ said Raven Boy quickly, ‘Rat was just wondering which way Dread Desert is.’

S-a auzit un chițait mic.

— Scuze, Șobolan, a spus băiatul, ștergându-și prietenul cu o bucată de pâine prăjită.

Șobolan a chițait din nou și Fata-Spiriduș s-a ridicat supărată.

— Băiatule-Corb, m-am săturat. De micul dejun, vreau să spun. O să întreb încotro e Deșertul Groazei și apoi poate ne vedem de treabă. Trebuie să salvăm lumea! Sau ai uitat?

Cum a auzit de Deșertul Groazei, Băiatul-Corb parcă și-a pierdut pofta de mâncare.

A râgâit și s-a ridicat.

— Mă rog, a spus el cam indispus. Așa arată al doilea mic dejun.

— Mă bucur că m-ai luminat, dar trebuie să pornim la drum.

— Ai dreptate.

— Am dreptate mai tot timpul, a spus fata.

Șobolan a chițait. S-a auzit ca un mic râset.

— Ce-a vrut să spună cu asta? a întrebat Fata-Spiriduș suspicioasă.

— O, a zis iute Băiatul-Corb, Șobolan doar se întreba încotro e Deșertul Groazei.

Rat squeaked more loudly, looking cross, and Raven Boy shoved him in his pocket.

‘Time for your nap, Rat,’ he said.

He turned to Elf Girl, smiling brightly.

‘Well, come on then. We have to find the centre of the Dread Desert, and . . .’

‘That’s where we’ll find the Singing Sword and the Tears of the Moon . . .’

‘And then we can defeat the Goblin King!’

Rat poked his head out of Raven Boy’s pocket and squeaked.

‘What did that mean?’ asked Elf Girl.

Raven Boy looked glum.

‘It meant, “And then, we can go home,”’ he said.

Elf Girl looked glum too.

She had almost forgotten what home looked like, they had been away for so long.

‘Well,’ she said, ‘moping about it won’t get the job done.’

‘That’s such an Elf Girl thing to say,’ said Raven Boy.

‘Yes, it is,’ agreed Elf Girl, ‘because I’m right.’

Rat squeaked.

‘Come on,’ said Raven Boy quickly. ‘Let’s ask around. Someone must be able to tell us how to find Dread Desert.’

Raven Boy was right. Everyone in Waterspout told them where Dread Desert was, and every single one of them told them not to go there.

Șobolan a chițait și mai tare, parcă supărat, dar băiatul l-a îndesat în buzunar.

— Hai, Șobolan, e vremea să te bagi la somnic, a spus el și s-a întors spre Fata-Spiriduș, zâmbind larg. Haide odată! Trebuie să găsim inima Deșertului Groazei și . . .

— Acolo o să găsim Sabia Cântătoare și Lacrimile Lunii . . .

— Și așa îl învingem pe Regele Orc!

Șobolan și-a scos capul din buzunarul băiatului și a chițait.

— Și-acum ce-a mai spus? întrebă Fata-Spiriduș.

— A spus: „Și apoi putem să mergem acasă“, explică posomorât Băiatul-Corb.

Fata-Spiriduș se posomorî și ea.

De mult ce stătuseră pe drumuri, aproape că și uitase de unde veniseră.

— Ei bine, a spus ea, nu facem nicio ispravă dacă stăm să ne plângem de milă.

— Numai Fata-Spiriduș ar putea să spună așa ceva.

— Da, așa e, fiindcă am dreptate.

Șobolan a chițait.

— Haide, a zis Băiatul-Corb, să întrebăm. Cineva tot o ști cum se ajunge în Deșertul Groazei.

Băiatul-Corb avea dreptate. Toată lumea din Taifun știa unde e Deșertul Groazei și toți le-au spus să nu se ducă acolo.

